

י: הכל ממירין פרק ראשון תמורה

עין משפט
נר מצוה

זא א מיר מ'ה מהל' כבורות
 הלי'ח:
 זא ב מיר מ'ט מהל' כבורות
 הלי'ב:
 זא ג מיר מ'י מהל' מעילה
 הלי'ג:
 זא ד מיר מ'יא מהל' תמורה
 הלעו'י:
 זא ה מיר מ'יב מהל' מעשה
 הקרבנות הלי'ב:

מוסף רשמי

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מערימי'ן (לקמן ד:.) (ג) (ס) האומר ולדו של זו עולה היא זו וולד שלמי
ואי אית ליה לבר פדא דשיירו משוירי אחאי ולדו שלמיס הא אי נבי
היה משירי הולד בחולין דשבלח' ר' יוסנ דאמר קדושה חלה על
העוברין מיד דאמר לא שלמיס דשבלח נמי לקדושי הולד שלמיס
הוי הולד שלמיס על קדושת פיו ולי
מעוניה איס' חלל לבר פדא דאמר
קדושה איס' חלה על היה העוברין אין
קדוש קדוש על פיו חלל מזה פדא
ואס כסירא ליה דשיירו משוירי אחאי
אין הולד עולה חלל שמע מינה דלכין
לומר דמיד (יז) (ח) חלל קדושה קדוש
הולד מזה האס' לו ואי' כיון קדוש
קדושה חלה על העוברין היכי קאמר
ולדו עולה והיא שלמיס דבריו קיימין
ולדו דלדמיס קאמר ואי' היכי אפשר
קדושה חלה על העוברין ויהי אמר
דאסור להקדיש מחוסר זמן ולקמן
אמרין (פרק) (טז) מערימי'ן על הכבוד
וגם וי (ס) המנכרת סהימא מעוברת
אמרין (מ) דשמימי' כהמא איס' ובר עולה
אלמלא דאפילו לכתחילה מצי מקדיש
ליה ואפי' שנה ר' מחוסר זמן וי קדוש
שעלמ' מצי מקדיש י' ווימי' ליה
צבצבורות (ד.ה. מקרא לו):

אבל הבא דאקדשה לאימה הוא
בכבד^א אימה. וקשה להיר
מ"ר למה לו להאי זריכותא ליה
והבדיל דלי אשמועינן בעייתא הוא
לאשמועינן דשיירו אינו משוייר ולהכי
אשמועינן למימר דהא נולדה מתכפר
לאשמועינן דשיירו משוייר כדפריש
ענין קשה דהיינו מצי למימר דהוא
בכלל אימה לא קדש התקן כדפריש
מפיק כולד מערימין (לפני דף כה). הלא
הוא נולד משלמים וולדה עולה הרי זה וולד
שלמים אלא קדוש הוא בכלל אימה
והיינו דהכי פירושו הוא בכלל אימה לא
קדוש על פי הדמיון אלא מטעמים
ואלמא הוא קדוש ענין זכר אמו הוא
הכי שריי אינו משוייר משום הכי
אשמועינן בנתינתא לאשמועינן דקדוש
הוא מעל פי הדמיון אלא מטעמים דלמא.
הר"ם: **כ"י** תסא אהיא קדושת
וקשה חסן כן מצי קאמר פק
כולד מערימין (לפני דף כד): סיפא דהאי
נולד שני זכרים אחד מהן יקרב עולה
ביוון דלית ליה אלא קדושת דמים
אין יקרב עולה וזו אפרת דיימך
לזכר עולה הא קמי הסס והשני
מכר לזכר עולה ואם כן מה בין
לזכר אשון לפני לו וארץ נחם כיון דנחם
בזכרון קדושת דמים נחם ביה נמי
בקדושת הגוף: **א"ר** הוה דלא
סיפא הא מקדש קדיש עוברין. דלי
קדיש פשיטא דלין מברין עליהן
(לפני דף כה): דלולין א"ר [מברין] אהיא
לא מצי לתרוי קדושת דמים דלעיל:

ממירין אברין דחולין בשלימין הקדש דמשמע תמורה הוא דלא עבד
אבר ידיה שהמירו בשלם הקדש אי מקדש קדשי אברין כחמיל
בשרא אית ליה תדמיהא ליה רבי יוסי ויהא נקדשין האומר
הקדש אבר אחד פטעט קדושה כולה ורבי שמעון לא דהוי בר זוגיה ד
רבי תמורה דלא אי משום ידריש כהנהא זבהא אי משום דמקש
מהאבא הקדש גופיה יליף דמה מעשר אבר וטוב באברין אף
וחולין דף טע: **האמר רבי יהודה**. לקמן (א:) כצריכא דלא פטעט
בל הכהנה ע"י אבר אחד: **כגון שהקדש אבר שהנחה עליו** כו.
הקדש בגימ' מן הארבעה ולמעלה הוי כולה עולה ונחמה
לקמן היא בפרק שני (דף עז:) חומר בקדשים במתמורה וקחשיב

לעבורה גופיה. כפי עצמו הנק' חיי'ל קדושה עליה: "לא מאי קמ'ל ר' יוחנן אס שיי' משויר ועובר לאו ירך אמו הוא. דמדהשי' ליה רבי יוחנן כנאפי נפשיה ולא כולד חטאה דאזיל למיתה שמע מינה דאי הוה בעי לשויריה לעובר לקדושה אחרת משויר כגון אס

אמר זו תהא תעלת ועוברת עולה
דכריו קיימין דעובר לאו ירך אמו
והוא לאו אס שייכו לומר היא תעלת
זוהי חולין (ו) הו כד ובר פדל לא
חשיב עובר למהו בנאפי נפשיה
והיכא דלקדשים לזמינה ושיירו גולד
לקדושה אחרת אינו מן קדוש והוא
ליה לא תעלת ואזיל למתאם
אמר ולדא חולין לא אמר כלום ולמאן
דאמר דולרי קדשים בנשי אמן הן
קדושי קדש לאלתר ולמז' בביתין
לפס' לי כו. הא שמעינן ליה מקמייתא
דאמר קדושה חלה על העוברין מכלל
בנכמה בנאפי נפשה (ז) השביע
יד הולד: חזי לגופיה. שהאס קדושה

דאקדשיה לאימינה (ח)
קדוש וכל אשמעין
יש לה וכל דאית בה
ה חיון ליתיה אבראי
א אחרתא מאי קמ"ל
ועובר לאו ירך אמו
א דאי ג אחמר בהא
לגופיה מנו דנחמא
לולד אבל איך לא
מר בהא משום דא
(האם) הולד אבל
ר' יורא וקאמר להא
מיה לרבי יורא כ' צרד

קדושה הנוף ליקר: כיור מערימין
על הכבור. לקדשיו מהאן וליהנות
הוא צו: ילד אכר כרי וואו עולה.
ומקריב למנחתו וילא אס היה ממזב
עולה משום קדושה עולה כן קדמה
חיילא עליה דכבדתי לא קדש עזר
קדשיו וחס וחס לא אחילא כדמה
ומפקעא לקדושה עולה. אלאא קדש
עזר וקדש לכר פדא: קדושה
דמיס. שימכרו ויביא דמיו עולה
אלא הוא נופיא לא קדש קדושה הנוף
אלא נמכר בלא מוס: וספן.
נתיחא: חיילין דכבור. אס
דמיו עולה

אמא נמי קדושת דמים
ים י^א דאסירא ליה
והתנן י^ב וצאין לחולין
ששום דנפדו הא קודם
אלמא י^ג קדושת
עבודה איתיביה אין
ין ולא עוברין באברין
הא מיקדש קדשי
קדישים הוא קדשי
בבמע אמנ הוא דלא
עוברין והא י^ד "תניא
הא מני רבי יהודה
תמורה אי ר' יהודה
י^ה הא מיקדש קדשי
קדשי י^ו (אמר) הכהן
שהנשמה תלויה בו
ברין ועוברין אבל לא
לדי קדשים אי בולדי
הא קדשי וקיימי
הב

הקדש ראשון: רבי יהודה ס"א. [ע] בנתי' קאמ' ר' יהודה ויל
עושה ממורה: אי ר' יהודה. רישא הי' ממוקמא הקדמי אין
אברין לבהמ חולין ל' לחול קדושת ממורה על גוף הדבהמ משום
ש' קל אם הקדש אבר אחד פשטו קדושה ככול דהאי מנא
ש' 10 עולה כולה עולה מכלל דמורה ד' בחילת הקדש שם
ויס' לקמן [יב:] בברייתא דאמר תחילת הקדש כולה עולה ואשמושינ'
מורה לחעור פספסא דפירוקין (דף ג.) מה מעשר קרבן יחיד כ'
ממורה אינה נכנסת באברין, וכן אחרין בפרק בהמה המקשה
על כולה: **הנה כהני' פסוקין.** דלייקון ה' של' ע"י ממורה הקדש
מז' לקמן [סז:] מודה רבי יהודה בדבר שבושה אותו טרפה כגון אם
לא (י) דרשינ' בהמה בבהמה: **מקדישין אברין ועוברין.**
ומי וקמי' לך [ג] הי' מקדישין אברין ועוברין אבל לא ממירין:
הי'

[illegible]

זמורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נמ' קמ"ל דחל על חדא
והי ליחמך נהא משום דקא
מספק קדושת האם על ולד:
(ב) רש"י דיה ל"א מהי קמ"ל
וכי יולדה חולין הי חולין ולבר
פלה: (ג) ד"ה ופדתי וכי
חשיבא והולד באפי נפשיה
הפד': (ד) ד"ה כגן וכי
דררשינן:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה (כק"א) ואמרא
בשה"ד וסייתי ליה בבבורות.
ר"ל דנכסיר ילמיין ליה מקרא
לקמן דף סה ע"ז לכל אתא
מקדים מבטן וילמיין מיניה
להקדים טוור כולע"ד בשם ר"י:

הגהות הגר"א

[א] נמ' אס שיינ' משוייך ועובר
 ט'. ז"ל דלא לקרייה ודל קדשים:
 [ב] רש"י ד"ה אין וקמני כו'.
 הינך לזה משום דנמ' קאמר
 לקמן ה' אהרנ' ט':

רבינו גרשום

[illegible]